

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ

12ο Μήνυμα

Ματαιότητα Ματαιοτήτων, η Αλήθεια στον Ιησού και η Αποκάλυψη των Γιών του Θεού

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Εκ 1:2-11, 14, 2:17, 22, 3:11, 12:8,
Ψλ 39:4-6, Εφ 4:17-21, 24, Α' Ιω 5:20, Ρωμ 8:19-22

I. «Ματαιότητα ματαιοτήτων, τα πάντα ματαιότητα»—Εκ 1:2β:

- A. Στον Εκκλησιαστή 1:2-11 βλέπουμε ότι το θέμα αυτού του βιβλίου είναι η ματαιότητα ματαιοτήτων:
1. Η κεντρική σκέψη του Εκκλησιαστή είναι η ματαιότητα ματαιοτήτων της ανθρώπινης ζωής, κάτω από τον ήλιο, κατά την πτώση της από τον Θεό—Εκ 1:2.
 2. Το περιεχόμενο του Εκκλησιαστή είναι μια περιγραφή της ανθρώπινης ζωής της πεσμένης ανθρωπότητας κάτω από τον ήλιο, μια ζωή στον διεφθαρμένο κόσμο—Εφ 2:12.
 3. Οι διδασκαλίες του Σολομώντα στον Εκκλησιαστή δείχνουν ότι η ανθρώπινη ζωή στον διεφθαρμένο κόσμο είναι ματαιότητα, κυνήγι του ανέμου—Εκ 1:14.
 4. Σύμφωνα με τον Εκκλησιαστή, η ανθρώπινη ιστορία, από την αρχή της μέχρι το παρόν, είναι ματαιότητα—Εκ 12:8.
 5. Ανεξάρτητα από το πόσο καλό, υπέροχο, θαυμάσιο και εξαιρετικό μπορεί να είναι ένα πράγμα, εφόσον είναι από την παλιά κτίση, αποτελεί μέρος της ματαιότητας ματαιοτήτων κάτω από τον ήλιο—Εκ 1:9, 2:11, 17, 22.
 6. Μόνο η καινούργια κτίση, που βρίσκεται στους ουρανούς και όχι «κάτω από τον ήλιο» (Εκ 1:9), δεν είναι ματαιότητα αλλά πραγματικότητα—Β' Κορ 5:17, Γαλ 6:15, Εφ 4:24.
- B. Στον Ψαλμό 39:4-6 ο Δαβίδ συνειδητοποίησε το κενό και τη ματαιότητα της ζωής του:
1. Σε αυτό τον ψαλμό ο Δαβίδ οδηγήθηκε από τον Θεό για να συνειδητοποιήσει ότι αυτός ήταν ένα τίποτα και μια ματαιότητα. Έμαθε ότι κάθε άνθρωπος, ακόμα και στα καλύτερά του, είναι πέρα για πέρα ματαιότητα—Ψλ 39:5.
 2. Η συνειδητοποίηση ότι η κατάσταση μας είναι αμαρτωλή (Ψλ 38) και ότι είναι ματαιότητα ανοίγει τον δρόμο για να μας σταυρώσει ο Χριστός και να εισέλθει σε μας, ώστε να μας αντικαταστήσει, ζώντας μέσα από μας και κάνοντάς μας να ζούμε με Αυτόν σε μία οργανική ένωση, όπως εκφράζεται από τον Παύλο στην προς Γαλάτας 2:20.
- Γ. Ο άνθρωπος δημιουργήθηκε από τον Θεό με τον ύψιστο και πιο ευγενή σκοπό, δηλαδή, για να εκφράζει τον Θεό κατά την εικόνα Του με τη θεία ζωή και φύση—Γεν 1:26:
1. Ο εχθρός του Θεού, ο Σατανάς, ο διάβολος, ήρθε για να εγχύσει τον εαυτό του ως αμαρτία στον άνθρωπο, ο οποίος δημιουργήθηκε από τον Θεό για τον σκοπό Του—Γεν 3:1-6, Ρωμ 5:18, 3:23, Α' Ιω 3:4.
 2. Μέσω της πτώσης του ανθρώπου, ο άνθρωπος και όλα τα δημιουργήματα, που είχε θέσει ο Θεός υπό την εξουσία του ανθρώπου, υποτάχτηκαν στη ματαιότητα (Ρωμ 8:20-21). Έτσι, η ανθρώπινη ζωή στον διεφθαρμένο κόσμο έγινε επίσης ματαιότητα.

3. Ο τρόπος για να ξεφύγουμε απ' αυτή τη ματαιότητα είναι να επιστρέψουμε στον Θεό και να λάβουμε τον Θεό εν Χριστώ ως λύτρωση, ζωή, πλούτο, απόλαυση, ευχαρίστηση και ικανοποίηση. Με αυτόν τον τρόπο, θα μπορούμε ακόμα να χρησιμοποιηθούμε από τον Θεό, ώστε να εκπληρώσει τον αρχικό Του σκοπό στη δημιουργία του ανθρώπου, για την εκπλήρωση της αιώνιας οικονομίας Του—Εκ 12:13-14.
- Δ. Παρόλο που η ανθρώπινη ζωή στον διεφθαρμένο κόσμο είναι ματαιότητα, κυνήγι του ανέμου, χρειάζεται να συνειδητοποιήσουμε ότι ο Θεός έχει βάλει την αιωνιότητα στην καρδιά του ανθρώπου—Εκ 3:11:
1. Η λέξη «αιωνιότητα» στον Εκκλησιαστή 3:11 υποδηλώνει «μια θεία έμφυτη αίσθηση ενός σκοπού που λειτουργεί ανά τους αιώνες, που τίποτα κάτω από τον ήλιο παρά μόνο ο Θεός μπορεί να ικανοποιήσει» (“The Amplified Bible”).
 2. Ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο κατ' εικόνα Του και διαμόρφωσε μέσα του το πνεύμα, ώστε να μπορεί ο άνθρωπος να λάβει και να περιέχει τον Θεό και να έχει μια καρδιά που αναζητά τον ίδιο τον Θεό, προκειμένου ο Θεός να γίνει η ικανοποίηση του ανθρώπου—Γεν 1:26, 2:7, Ζαχ 12:1.
 3. Παρόλο που ο άνθρωπος έπεσε και απομακρύνθηκε από τον Θεό, και η αμαρτία εισήλθε μέσω του Σατανά για να εμποδίσει τον άνθρωπο να λάβει τον Θεό για την ικανοποίησή του, εντούτοις η επιθυμία για τον Θεό, η αναζήτηση γι' Αυτόν, παραμένει ακόμα στην ανθρώπινη καρδιά—Εκ 3:11.
 4. Τα προσωρινά πράγματα δεν μπορούν ποτέ να ικανοποιούν τον άνθρωπο. Μόνο ο αιώνιος Θεός, ο οποίος είναι ο Χριστός, μπορεί να ικανοποιεί την βαθιά αίσθηση σκοπού στην ανθρώπινη καρδιά—βλ. Β' Κορ 4:18.

II. Στην προς Εφεσίους 4:17-21 και 24 ο Παύλος παρουσιάζει την αλήθεια στον Ιησού για να μην περπατάμε πια στη ματαιότητα του νου:

- A. Στην προς Εφεσίους 4:17 ο Παύλος παροτρύνει τους πιστούς να μην περπατούν «πια καθώς και οι εθνικοί περπατούν μέσα στη ματαιότητα του νου τους»:
1. Το βασικό στοιχείο στον καθημερινό βίο της πεσμένης ανθρωπότητας είναι η ματαιότητα του νου τους.
 2. Οι εθνικοί, τα έθνη, είναι οι πεσμένοι άνθρωποι, που έχουν γίνει μάταιοι με τους συλλογισμούς τους—Ρωμ 1:21:
 - α. Περπατούν χωρίς τον Θεό στη ματαιότητα του νου τους, καθώς ελέγχονται και κατευθύνονται από τις μάταιες σκέψεις τους.
 - β. Στα μάτια του Θεού και του αποστόλου Παύλου, ό,τι σκέφτονται, λένε και κάνουν οι άνθρωποι στον κόσμο δεν είναι τίποτα παρά ματαιότητα.
 3. Τα έθνη που περπατούν στη ματαιότητα του νου είναι σκοτισμένα στη διάνοιά τους εξαιτίας της σκληρότητας της καρδιάς τους—Εφ 4:18:
 - α. Όταν ο νους των πεσμένων ανθρώπων είναι γεμάτος ματαιότητα, η διάνοιά τους είναι σκοτισμένη όσον αφορά τα πράγματα του Θεού—Ψλ 94:11.
 - β. Η σκληρότητα της καρδιάς του πεσμένου ανθρώπου είναι η πηγή του σκότους στη διάνοιά του και της ματαιότητας του νου του—Εφ 4:17-18.
- B. Στην προς Εφεσίους 4:17 και 21 υπάρχει μια αντίθεση ανάμεσα στην αλήθεια στον Ιησού και τη ματαιότητα του πεσμένου ανθρώπινου νου:
1. Στο ασεβές περπάτημα του πεσμένου ανθρώπου υπάρχει ματαιότητα, αλλά στην ευσεβή ζωή του Ιησού υπάρχει αλήθεια.
 2. Η αλήθεια στον Ιησού είναι «η αλήθεια» του καινούργιου ανθρώπου που αναφέρεται στο εδάφιο 4:24:
 - α. Η απάτη (Εφ 4:22) είναι η προσωποποίηση του Σατανά, ενώ η αλήθεια (εδ. 24) είναι η προσωποποίηση του Θεού. Η απάτη είναι ο διάβολος, ενώ η αλήθεια είναι Θεός.
 - β. Ο Θεός ως αλήθεια παρουσιάστηκε στη ζωή του Ιησού—Εφ 4:21.

3. Η αλήθεια στον Ιησού είναι η πραγματική κατάσταση της ζωής του Ιησού, που καταγράφεται στα τέσσερα Ευαγγέλια:
 - α. Ο ανθρώπινος καθημερινός βίος του Ιησού ήταν σύμφωνα με την αλήθεια, δηλαδή σύμφωνα με τον ίδιο τον Θεό—Εφ 4:24.
 - β. Η ουσία της ζωής του Ιησού ήταν η αλήθεια. Πάντα περπατούσε εν αληθεία.
 - γ. Όλα όσα έκανε ο Κύριος στην ανθρώπινη ζωή Του ήταν ο Θεός που εκφραζόταν και, επομένως, ήταν αλήθεια.
4. Η ζωή του Ιησού σύμφωνα με την αλήθεια αποτελεί το υπόδειγμα για την ζωή των πιστών—Β' Ιω 1-2, 4, 3 Ιω 3-4:
 - α. Χρειάζεται να μάθουμε τον Χριστό και να διδαχθούμε εν Αυτό για να ζούμε μια ζωή αλήθειας—Εφ 4:20-21, Β' Ιω 1, Ιω 4:23-24.
 - β. Ως μέλη του Σώματος του Χριστού, πρέπει να ζούμε μια ζωή αλήθειας, όπως η αλήθεια είναι στον Ιησού—μια ζωή όπου εκφράζουμε τον Θεό.
- Γ. Μπορούμε να ζούμε στην αλήθεια στον Ιησού επειδή «είμαστε μέσα στον Αληθινό»—Α' Ιω 5:20:
 1. «Ο Αληθινός» αναφέρεται στον Θεό που γίνεται υποκειμενικός σε μας, στον αντικειμενικό Θεό που γίνεται Αληθινός στη ζωή και την εμπειρία μας.
 2. Το να είμαστε μέσα στον Αληθινό σημαίνει να είμαστε στον Υιό Του τον Ιησού Χριστού, επειδή ο Κύριος Ιησούς, ο Υιός του Θεού, είναι ο αληθινός Θεός—Α' Ιω 5:20.
 3. Ο Αληθινός είναι η θεία πραγματικότητα. Το να γνωρίζουμε τον Αληθινό σημαίνει να γνωρίζουμε τη θεία πραγματικότητα, βιώνοντας, απολαμβάνοντας και κατέχοντας αυτή την πραγματικότητα.

III. Επειδή η κτίση υποτάχτηκε στη ματαιότητα, η κτίση περιμένει με μεγάλη προσδοκία την αποκάλυψη των γιων του Θεού «με την ελπίδα ότι και αυτή η κτίση θα ελευθερωθεί από τη δουλεία της φθοράς προς την ελευθερία της δόξας των τέκνων του Θεού»—Ρωμ 8:19-22:

- A. Ως αποτέλεσμα της έγχυσης του ίδιου του Σατανά μέσα στον άνθρωπο, ο άνθρωπος και όλα τα δημιουργήματα τέθηκαν υπό τη δουλεία της φθοράς και υποτάχτηκαν στη ματαιότητα—Ρωμ 5:12, 8:20:
 1. Επειδή η κτίση υποτάχτηκε στη ματαιότητα και στη δουλεία της φθοράς, τα πάντα κάτω από τον ήλιο είναι ματαιότητα—Εκ 1:2, 12:8.
 2. Επί του παρόντος, η κτίση υποδουλώνεται κάτω από τον νόμο της παρακμής και της φθοράς. Η μόνη της ελπίδα είναι να ελευθερωθεί από τη δουλεία της φθοράς προς την ελευθερία της δόξας των τέκνων του Θεού, όταν οι γιοι του Θεού αποκαλυφθούν—Ρωμ 8:20-21.
- B. Η μεγάλη προσδοκία—μια προσδοκία με πλήρη επιμέλεια—της κτίσης «περιμένει την αποκάλυψη των γιων του Θεού»—Ρωμ 8:19:
 1. Η αποκάλυψη υποδηλώνει την αφαίρεση ενός καλύμματος ή την φανέρωση κάποιου πράγματος, που προηγουμένως ήταν καλυμμένο ή κρυμμένο—Εφ 1:17, 3:5, Γαλ 1:15-16, Απ 1:1.
 2. Κατά τη δευτέρα παρουσία του Κυρίου, όταν θα δοξαστούμε και τα σώματά μας θα απολυτρωθούν πλήρως, το κάλυμμα θα αφαιρεθεί—Ρωμ 8:18.
 3. Η κτίση, που «συστενάζει και συνωδίνει μέχρι τώρα» (Ρωμ 8:22) περιμένει την αποκάλυψη των γιων του Θεού (εδ. 19).
 4. Αυτή η αποκάλυψη θα είναι η ολοκλήρωση της διαδικασίας του προορισμού, μέσα από την οποία περνάμε τώρα—βλ. Ρωμ 1:4.
- Γ. Παρόλο που ολόκληρη η κτίση τώρα περιορίζεται σε μια κατάσταση ματαιότητας και φθοράς, ο Θεός θα επιφέρει τη βασιλεία Του για να αντιμετωπίσει την παρούσα κατάσταση—Απ 11:15:

1. Η ερχόμενη βασιλεία θα είναι η βασιλεία της δόξας του Θεού, μια βασιλεία που αποτελείται κυρίως από τους αποκαλυμμένους γιους του Θεού—Μτ 6:10, 13, Ρωμ 8:19.
2. Η δόξα του Θεού συνοδεύει τη βασιλεία Του και εκφράζεται στη σφαίρα της βασιλείας Του—Μτ 6:10, 13β, Ψλ 145:11-13.
3. Ο Θεός μας κάλεσε να εισέλθουμε στη βασιλεία και τη δόξα Του—Α' Θεο 2:12:
 - α. Η βασιλεία του Θεού είναι η σφαίρα όπου προσκυνούμε και απολαμβάνουμε τον Θεό, κάτω από τη θεία κυριαρχία, με σκοπό να εισέλθουμε στη δόξα του Θεού—Μτ 6:13β.
 - β. Η βασιλεία είναι η σφαίρα όπου εξασκεί ο Θεός τη δύναμή Του, ώστε να μπορεί να εκφράζει τη δόξα Του—Απ 5:10, 13.
 - γ. Η λάμψη της βασιλείας είναι για τον δοξασμό του Πατέρα—Μτ 5:16.
4. Η βασιλεία του Θεού είναι η φανέρωση του Θεού μέσα στη δόξα Του, με την εξουσία Του, για τη θεία διοίκησή Του. Επομένως, το να εισερχόμαστε στη βασιλεία του Θεού λαμβάνει χώρα ταυτόχρονα με το να εισερχόμαστε στη εκφρασμένη δόξα του Θεού, ως ένα και το αυτό—Εβρ 2:10, Μτ 5:20, Α' Θεο 2:12, Β' Θεο 1:10, Απ 21:9-11, 22:1, 5.
5. Η κτίση περιμένει ανυπόμονα να έρθει η βασιλεία του Θεού με μεγάλη προσδοκία. Την ώρα της αποκάλυψης της βασιλείας, ολόκληρη η κτίση θα ελευθερωθεί, και οι φανερωμένοι γιοι του Θεού θα απαλλαχθούν από τη ματαιότητα και «θα ακτινοβολήσουν σαν τον ήλιο μέσα στη βασιλεία του Πατέρα τους»—Μτ 13:43.